

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל, טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

ביצד היא סעודה שלישית

כתב מהר"י פ"ק בעץ חיים (חייא עמי קמז).
 זו"ל: ואח"כ (לאחר תפילת מנחה) ילך
 לסעוד סעודה ג' ויכין לה תבשיל מיוחד
 בפני עצמו מתוק ומתובל ואין לעשות
 סעודה זו דרך עראי ומקרה לאחיות
 עינים אוכלים פירות או ירקות או כזית
 להנצל מהעונש כי לא כך הדת. אלא
 לערוך לה שולחן מהודר ומתוק כאשר
 עשה בשתי הסעודות הראשונות ולמה
 תגרע סעודה זו מהם אדרבה סעודת
 הערב יש לה מעלה רמה משאר
 הסעודות וצריך לנהוג בה עונג ושמחה
 ומנוחה וישתה בה ג' כוסות של יין
 לשמח את לבו הכל לפי מה שהוא אדם
 לא כמו הבורים בעם המקילים בהדר
 תפארת סעודה ג' ומסתפקים בכזית
 ופרוסה בידו ממה שנשאר מסעודת הבקר
 ופסולתו של א' נתן בשני וכן לא יעשה
 אלא הראוי מן הדין להדרה ולענגה בכל
 מיני עונג כפי יכולתו ולא סגי שיאכל
 מיני תרגימה ויפטר עצמו בזה כי צריך
 לאכול פת דילפינן ג' סעודות מגי פעמים
 היום הכתובים גבי מן וכ"כ הרמב"ם
 וכ"פ מר"ן הש"ע. והחכם עיניו בראשו
 לא ימלא כריסו בסעודת הבקר כדי
 שישאר לו מקום לסעוד סעודה ג'
 לתיאבון (עיין סדה"י).
 והרב שמעון צאלח בהערותיו שם כתב,
 שאם יש עוד זמן קודם הסעודה המנהג
 לשיר בשירי הרב שלם שבזי צ"ל מענין
 שבת עד שמתחילין הסעודה.
 וענין הכוונה בסעודה זו כתב מהר"י
 בפרי צדיק (עמי מ"ב), שיכון ליחד השכינה
 עם שאר המדות ברצון העליון, לפי
 שמתגלה הרצון העליון, ומאיר לכל
 המדות, ומתייחד בהן יחוד גמור.

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

וְנִשָּׂא אֶהָרֶן אֶת שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחֶשֶׁן הַמִּשְׁפָּט עַל לְבוֹ בְּבֹאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ לְזִכְרוֹן לְפָנֵי יְהוָה תָּמִיד: (כה. כט).

כתוב במדרש רבה בזה"ל על פסוק: וְזֶה הַדָּבָר, בְּאֵיזָה זְכוּת הָיָה אֶהָרֶן נִכְנָס לְבֵית קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ, אָמַר רַבִּי חִנְיָא בְּנֵי לֵשׁ רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל, זְכוּת הַמִּילָה הֵיחָד נִכְנָסֶת עִמּוֹ, שְׁנֵאמַר (ויקרא טו, א): בְּזֹאת יָבֵא אֶהָרֶן, זוּ הַמִּילָה, כִּמְהָ דְאֵת אָמַר (בראשית יז, ט): זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ. וְכֵן הוּא אֹמֵר (מלאכי ב, ח): בְּרִיתִי הֵיחָד אֵתוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם. רַבִּי יִצְחָק אֹמֵר, זְכוּת הַשְּׂבָטִים הֵיחָד נִכְנָסֶת עִמּוֹ, שְׁנֵאמַר: וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָהֶם, מִנֵּן זֶה, י"ב, וְאֵלוֹ הֵן י"ב אֲבָנִים שֶׁהָיוּ נְתוּנֹת עַל לְבוֹ שֶׁל אֶהָרֶן, וְעַלֵּיהֶם שְׁמוֹת הַשְּׂבָטִים, וְכִסְדֵּר הָיָה הָיוּ נְתוּנֹת, רְאִיבֹן שְׁדַרְגָּדִין, שְׁמַעוֹן שְׁמַפְזִין, לֵוִי דִּיקְנִיתִין, יְהוּדָה בְּרַדִּינִין, יִשְׁשַׁכָּר סַנְפִירֵינוֹן, זְבוּלוֹן אֶסְמֶרְגָּדִין, דָּן כּוֹחֲלִין, נַפְתָּלִי אֶבְאָטִיס, גָּד הַיְמִינִי, אֲשֶׁר קְרוּמִסְטִין, יוֹסֵף פְּרָאֲלוֹקִין, בְּנֵימִין מְרַגְלִיטִיס. מַה טַּעַם, שֶׁיְהֵא הַקֹּדֶשׁ בְּרֹדֶף הוּא מְסַתְּפֵל בָּהֶם וּבְבָגְדֵי כְלֵוֹ בְּכִנְסוֹתוֹ בְּיוֹם הַכַּפֹּרִים וְנִזְכָּר לְזְכוּת הַשְּׂבָטִים.

וכן מובא בילקוט מדרשי תימן בקצרה בזה"ל על פסוק: לזכרון, כיון שראה הבי"ה את השבטים כתובים לפניו הוא זוכר צדקתם.

ודברי זכרון אלו נאמרו על הקב"ה שאין שכחה מלפני כסא כבודו, כדי ללמדינו דעת ומוסר. וכמו שאמרו חז"ל על פסוק (דברים ז. ט) 'לְאֶהְרָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַנְךָ בְּקוֹל וּלְדַבְּרָה בִּי' וכי יתכן לידבק בו יתברך! הרי עליו נאמר 'אש אכלה', אלא לידבק בדרכיו מה הוא רחום אף אתה תהיה רחום וכי. ועל כן מצינו המון מצוות שהנם בשביל שהאדם יזכור בוראו כגון ציצית ועוד...

לפעמים אנו חפצים שילדינו יעשו דבר מה או יתנהגו בדרך מסוימת ובפרט כשמתארחים אצל אחרים ועוד רבות. ועל כן אנו משוחחים עמם ומסבירים להם בטוב טעם ודעת וכבר אנו בטוחים שאכן בנינו יתנהגו כאשר חפץ לבנו שהרי הם הבינו היטב את מבוקשינו ואף הוטרבו להם שזוהו טובתם וזהו כבודם. וכשמגיע רגע האמת, המציאות טופחת לנו על פנינו והילדים התנהגו כבתחילה וכאילו לא נאמר להם דבר ולא שוחחו עמם. ויש אפילו מי מההורים אשר יפרשו זאת כחוצפה גדולה, כיצד העיזו בנם אחר כל השיחות עמו וההכנות המרובות לעשות את מה שביקשו ממנו לא לעשות??

אך דעו הורים יקרים. ילד זה ילד, הדם הזורם בעורקיו הנו דם נערוה, ובלבו מפעפע יצרו הטבעי הלא הוא היצר הרע אשר נתחבר אליו ביום בואו לעולם, ובפרט כאשר מדובר בילד שקשה לו להיות ברוע, ובדורנו יש כאלה הרבה, ואינו עושה זאת ח"ו מרוע. אשר ע"כ אם לא יעמדו לצדו ויודיכוהו בכל עת, פשוט שימעד ויפול. אך מכיון שלא שייך להיות עם הילד צמוד בכל עת ובכל שעה, וגם לא להעיר לו כל הזמן שדבר זה הוא גרוע לכשלעצמו. ע"כ על פי הקדמתנו נבין את אשר עלינו לעשות. ניתן לו דברים אשר יזכירוהו כיצד עליו להתנהג, כגון סימן מסוים אשר יהיה בינו לבין הוריו או מחנכו, או מידי פעם נקרא לו הצידה, או נשכחו על התנהגותו הטובה וממילא יזכור. וכן כאשר מגישים דברים על השולחן נאמר בקול רם ימי יודע כיצד לוקחים בצורה מכובדת מהפרוס על השולחן, וכן על זה הדרך בכל דבר ועניין נעשה תזכורת בכל דרך שהיא קודם שיכשל הילד ונמנע ממנו ומאתנו בושה, ובכך יצליח להרגיל עצמו בדרך הנכונה.

אנו משתדלים לכתוב לחודות ולברך אנשים אשר טורחים ועושים משהו שאלו ידם למען שימו יתברך ולמען תשביד. אך פשוט שאין באפשרותנו להעלות את כולם כי רבים הם. ע"כ מבקשים אנו את סליחת כל תורמי חזית אשר לא הזכירו, ושלווח תודעתנו וברכותינו לכלם בכל רחבי הארץ, ובעזיית בל"ע בספר יונתנו שמוחם.

מרבני הקהילה

הרה"ג ברוך עוקשי שליט"א
רב ק"ק 'משכן נחמיה' ת"ו

המשכן וכלי המשכן

אם נתבונן נראה כמה חילוקים והבדלים בין תיאור הציווי לעשית

המשכן שבפרשת תרומה ותצוה לתיאור עשית המשכן שבפרשיות ויקהל פקודי. ההבדל המרכזי הוא שבתחילה נאמר לבנות כלים ולאח"מ משכן (פכ"ו), ולאח"מ מספרת התורה שבנו משכן כמבואר בפל"ו ולאח"מ בנו כלים (פכ"ז). כמו כן בתחילה נראה שמשה רבינו הוא אשר יבנה את המשכן וכלשון הכתובים ועשית ארון עץ (פכ"ו) ועשית את הכרובים (כמבואר הכל שם) ועשית משכן, ולאח"מ בפרשת ויקהל אנו רואים לראשונה שבצלאל בן אורי וכי עושה את המשכן. דבר שלא נרמז כלל בציווי על עשית המשכן.

וכמו כן בתחילה נאמר הציווי בלשון חיבה ורעות וכמו שנאמר (כ, ג) חמש היריעות תהיין חוברות אשה אל אחותה. וגבי הלולאות (שם, ה) מקבילות הלולאות אשה אל אחותה, וכן בקרשי המשכן (כ, יז) שתי ידות לקרש האחד וכי אשה אל אחותה. לעומת זאת בעשיית המשכן נשתנה לשון חיבה זה ואדרבא נאמר לשון פירוד וכמו שנא' אצל היריעות (כז, י) חמש היריעות אחת אל אחת, ובלולאות (שם, יב) מקבילות הלולאות אחת אל אחת, ובידות הקרשים (שם, כב) שתי ידות וגי' משולבות אחת אל אחת.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

והביאור בזה כי אם נתבונן נראה כי הדבר המפטיק באמצע הוא חטא מעשה העגל המתואר בפרשת כי תשא שבאמצע אלו הפרשיות. כי חטא מעשה העגל שינה סדרי בראשית והיפך את מצבו הרוחני של עם ישראל. כי הנה ידוע מה שאמרו חז"ל שבשעת מתן תורה היו עם ישראל בדרגת אדה"ר קודם החטא (וה"ק) ועליהם אמר הקב"ה "אמרת אלזיים אתם", ולאחר חטא העגל ירדו מדרגתם ונעשו כאדה"ר אחר החטא. וידוע כי דרגת האדם קודם החטא היא שהוא טוב נקי ללא תערובת רע כלל ועיקר, ואחר העגל נבלל רע בטוב ואין טוב בלא רע ואין רע בלא טוב.

ומעתה יובן כי המשכן הוא מקום השראת השכינה, והכלים הם צינורות השפע והברכה שהקב"ה דרכם מוריד לברואיו בזה העולם. וכמו שאמרו הרוצה להעשיר יצפין והרוצה להחכים ידרים וסימנך מנורה בדרום ושולחן בצפון שכלי המשכן הם הצינורות להורדת השפע הגשמי והרוחני לברואי העולם.

ומעתה הנה עם ישראל קודם שחטאו בעגל היו עם ישראל בדרגה מקודשת מאוד כאדה"ר קודם החטא ועליהם נאמר "ושכנתי בתוכם" שיכל להיות כל אחד מהם משכן לשכינת ה' ולא היה צריך בנין של משכן להשראת השכינה אלא כל יהודי היה משכן, וההשפעות היו יורדות מהשכינה ששרתה עליהם דרך פעולות העבודה שבכלי המשכן וכנ"ל. ובמצבם זה היה המשכן רק מקום דירתם של כלי המשכן בלבד, וזהו ענין מפני כבודם שלא יהיו מוטלים ברה"י, אך אחר שחטאו עם ישראל בחטא העגל וירדו לדרגת אדה"ר אחר החטא כבר לא שייכת השראת השכינה עליהם והיה צורך להשרות את השכינה במקום אחר ומעתה המשכן הוא המקום שבו תהא השראת השכינה אשר דרך כלי המשכן ירד ההשפעה אל העולם.

וזהו שאמרו חז"ל על בנית המשכן דרך משל על מלך שנשאה בתו, ואמר לה לפרוש ממך איני יכול וגם להשאירך אצלי איני יכול, על כן עשי לי בביתך קיטון צר שאהיה בו בשעה שאבוא לבקרך. כך אמר הקב"ה לעם ישראל עשו לי משכן וכי'. ונראה דזהו רק לאחר חטא העגל שעם ישראל היו בדרגת אדה"ר אחר החטא, והיו בבחינת "בת המלך שנשאת לזר אחר" ואז מקומו של המלך הוא בקיטון צר, ובנידון דידן השראת השכינה תהיה במשכן ולא עם ישראל. אך קודם חטא העגל עם ישראל לא היה נמשל לבת המלך שנשאת לאחר אלא בת המלך הנשאת בביתו של המלך, והשראת השכינה אינה בקיטון צר בבית הזר והאחר, אלא הבת הינה חיה עם המלך, וכך עם ישראל שורה עליהם ממש שכינת עוזו יתי'.

ובכך נבין את החילוק שקודם חטא העגל נצטוו על הכלים ולאח"מ על המשכן כי עיקר העבודה היתה על הכלים דהשראת השכינה היתה עליהם ודרך הכלים היתה ההשפעה, ואין תפקיד המשכן אלא להיות בית לכלים, וע"כ הכלים קודמין במעלתם, אבל לאחר חטא העגל אזי השראת השכינה היתה במשכן וע"כ היתה החובה לבנות תחילה את המשכן כדי שתשרה בו שכינה ולאחר מכן לבנות כלים שדרכם תרד ההשפעה הבאה מן השכינה השורה במשכן, וע"כ בנו כלים רק לאחר בנית המשכן.

מעתה כבר הובן ביטויי החיבה שנאמרו בזמן הציווי לעשיית המשכן שנעלמו בזמן עשיית המשכן עצמו, וברור מדוע בתחילה היה אמור משה רבינו לבנות את המשכן ולאח"מ ירדה דרגתם ובצלאל הוא שבנה את המשכן וכליו. ובזה יאירו דברי חז"ל (בברכות דף נה, א) שמשה רבינו אמר בצלאל שיבנה כלים ואח"כ משכן, וא"ל בצלאל דרכו של אדם קודם בונה בית ולאח"מ מכניס כלים, כמו כן בבניה זו ראוי לבנות משכן ואח"כ כלים. ועל זאת אמר לו משה בצלאל בצל אל היית שכוונת לדעת המקום שאמר שצריך לבנות משכן ולאח"מ כלים. ודבר זה צ"ב דאם ה' אמר למשה לבנות משכן ולאח"מ כלים כיצד משנה משה מדעתו. אלא הביאור להמבואר לעיל כי ידע משה שרצונו הראשון של הקב"ה היה שיבנה כלים ולאח"מ משכן, ורק משום ירידת דרגתם של עם ישראל שינה הקב"ה את ציווי לבנות משכן ולאח"מ כלים, וע"ז סבר משה דהקב"ה מחכה לשינוי שיבוא מעם ישראל דמפי עליון לא תצא הרעות והטוב (איכה פ"א) ואתערותא דלתתא תביא את האתערותא דלעילא, ואם מלמטה יבנו קודם כלים יתעורר קוב"ה להשרות שכינתו על עם ישראל גופיהו כרצונו בתחילה. וע"ז א"ל בצלאל כי כיון שחטאו עם ישראל בעגל הרי"ז לא ניתן במציאות שהקב"ה ישרה שכינתו על עם ישראל בכללות, כי ירדה דרגתם ולא ניתן להחזיר את "הכלל" לדרגת אדה"ר קודם החטא. (חוץ מיחידים שהדבר מסור בידם) וא"כ המציאות מכרחת שיבנה קודם משכן להשראת השכינה ולאח"מ יבואו הכלים שדרכם תרד השפעת ה' וההנהגה בזה העולם. ודו"ק.

**ב'עטרת חיים'
לא מתפשרים!
נותנים את כל
הכח
והמשאבים,
להחדיר
בתלמידים
יראת שמים!!**

פתרונות לפרשת 'תרומה'
אחודה חיבה! 'אשה אל אחתה'
לולאות ועוד...
הזוכה: שילה לוי.
מי בתמונה? הרב שלום כסאר.
הזוכה: הראל צדוק.

לוז"ק
שלום בן יעקב
ומירב טליה בת מנשה

לוז"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

צמצומי לשון
מה אכפת לך - מה שכיום
אומרים מה אכפת לך.

מחידושי רבותינו

ואתה תצוה (כה, כ).

זשייה, ינר הי נשמת אדם חופש כל חדרי בטן. ופי בווהר, מאי נר דאי נשמה רוח ר"ת נר. אייר יהושע למה נמשלו המצות לנר? ל"ל מה נר חלק אחד מחלקי האור ואם שלטה בו הרוח מיד כובה, כל המצוה הפרטית חלק אחד מחלקי התורה, ואם נכשל העושה אותה בשום חטא מיד הוא מאבדה. ולמה נמשלה הנשמה לנר? ל"ל מה הנר אם שלטה בו הרוח מיד כובה כך הנשמה אם שלט בה יצה"ר מסתלקת, דכ' יהי נפח בקרבם רוח עושים, ומתגרמיהן רוח דטעו. ואמרו העושה מצוה כאלו הדליק נר להקב"ה, דכ' יכי נר מצוה. והעוסק בתורה מוסיף באור השכינה ומגביר כח הרחמים, דכ' ילא יכבה בלילה נרה', נרה מנין תרי"ג.

(יפרסד רימונים' למהר"א דוד הלוי זצוק"ל)

בדרכיהם אתהלך...

סומר פיו ולטונו שומר מצוות נפשו (חלק א')

בעיר צנעא לפני כתשעים שנה, התגרר הרב יוסף שמן זצ"ל אשר עבד במקצועו הקדוש בכתיבת ספרי קודש, מגילות, תפילין ומוזוות. הוא היה בעל כשרון מיוחד במינו ומלא תפקיד אב בית הדין בבית המדרש של מוהר"ר יחיא יצחק הלוי זצ"ל הרב הראשי לתימן. כשהוא היה נעדר לרגל איזה מאורע של חתונה וכדומה, היה מורי יוסף שמן קורא ונותן את השעור בגמרא, בעין יעקב ובספר שתילי זתים אחרי תפילת ערבית.

מכמה סיבות עזב הרב יוסף שמן את מקצועו הקדוש ופתח חנות לתיקוני שעונים באמצע השוק ממול הגוי צאלח טיבי שר"י. באותה תקופה היה רק אדם אחד מתקן שעונים והתור הזדנב אצלו עד לשער מפתן ביתו של יחיא אלנאקש, שהיה בעל פאות ארוכות שהגיעו עד ארכובותיו.

באחד מימי ששי שהוא יום אידם של המוסלמים, בא אליו מוסלמי ממשפחת מנצור העשירה, הידועה בזעמה ובשנאתה הגלויה לדת היהודים ומסר לו שעון כיס לתיקון. ברוב החנויות בשוק אצל היהודים ישנן אצטבאות אבן הבנויות בצדי החנות, כדי שהקונה ישב בנחת ואולי יזכר או יתחשק לו לקנות דבר מה נוסף. בנתיים ישב בה הגוי מנצור והחל לדון ולהתחכם עם הרב על עניני דת ועל הנביאים אשר עמדו להם לישמעאלים ועל מחמד ועלי אלמהדי ואסמאעיל שהוא אלדביה. לפי פירושה של הגוים, ישמעאל, הוא זה אשר נעקד ע"י אברהם אבינו על גבי המזבח ולא יצחק כמו שכתוב בתורתנו הקדושה. התחיל ויכוח בין שניהם על לוט בן אחי אברהם אבינו. המוסלמי טען שלוט היה נביא והרב אמר שלוט היה בעל עבירה והוא חטא יחד שתי בנותיו במערה כאשר ברחו מסדום הרשעה השרופה בגפרית ואש מן השמים, כאשר התחתן עמן והולידו את עמון ואת מואב, וכולם ממזרים ולא נביאים.

המשך אי"ה בל"ג בשבוע הבא

מהליכות אבותינו

אין פושטין יד לפני הגדול

כתב הרב ש"ע (סי קי"ע הי"ב) נְשִׁימִים נְשִׁימִים עַל הַשְּׁלָחַן, הַגְּדוֹל פּוֹשֵׁט יָדוֹ תְּחִלָּה, וְהַשְּׁלָחַן יָדוֹ בְּפָנָיו מִי שֶׁגְּדוֹל מִמֶּנּוּ, הָרִי זֶה גְּרָרָן. וכתב הרב באר היטב משם הבי"ח וז"ל: הגדול פושט ידו תחילה, אפי' כל אי קערה שלו לפניו או במיני פירות שיש לכל אי לפניו.

וכן מנהג אבותינו שאין פושטין ידן לפני מי שגדול ממנו. ויותר מזאת הקפידו, שאפילו אם הגדול נתן לו רשות לבצוע לפניו, לא היה בוצע אלא מסרב, ולא נשמע דבר זה מעולם שקטן יבצע כשיש גדול ממנו.

וכך כתבו הט"ז (אות ו') והדרישה (שם אות ז') שזוהו אפילו כשקבל רשות מהגדול יעו"ש.

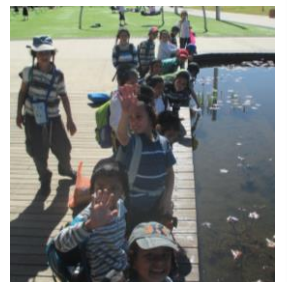
ואפילו בגעלה נהגו כן שתמיד גדול פותח ראשון בברכות וגוערין במי שהקדימו ולגררן יחשב בעיני העם. והכי מוכח בב"ח והביאו כף החיים (אות מ"י). ויש לתת לב לזה בפרט בשמחה גדולה שמרובין הקרואים, להתנהג בנימוסין ולהמתין לגדול או לחתן, והתחם מרגיל בניו לזה בעודן קטנים, ורואה פירות נהדרים.

עניינו של אברהם כהן!!

אולי התפלאו הקוראים לראות שב"ה בלע"ה אברהם זכה שוב בהגרות מבצע אדרבה, אך למי שנמצא בת"ת אין זה פלא, אברהם משקיע את כחו לשבח ולפאר את הזולת הן בביתו והן בת"ת, ע"כ צבר הוא הרבה כרטיסי הגרלה וסיכויי גדולים. יאה רעוא שימשיך הוא וחבריו לעלות ולהתעלות, אכ"ר

כיתות אי-בי יצאו ליום התרענונות בפארק האותיות בראשון לציון, כאשר התחילו את יומם בתפילה על קברו של המקובל מהר"ר חיים סנוואני זצוק"ל

זכו בהגרלה בספר אדרבה במבצע במעלת חברינו התלמידים הנעלים שלמה טסה נ"י אברהם כהן נ"י יה"ר שיגדל ויהיה לאילנא רברבא, אכ"ר

לעילוי נשמת

חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

יגעת ומצאת, האמן!!

התלמיד הנעלה שהשקיע רבות והגיע לפסגות רמות
משה חיים דוד נ"י
 קיבל תעודת הצטיינות ואף שי צנוע והנאה על עמלו הרב במחצית שנה זו. יה"ר שימשיך להתעלות מעלה, אכ"ר

אולי הקוראים זוכרים, **מלאכי דורחי** מכיתה ג' סיים את כל הש"ס משניות, כאות הוקרה קיבל שי צנוע מהת"ת

עולים של ב!

במעלת חברנו!!!

מצטייני השבוע בתפילה

התלמידים הנעלים
אלעזר דן
שמחי גיסין

יהי רצון שתשמע תפילתם לרצון.

יש קונה צולמו בשעה אחת!
אברק / ת"ח יקר! אט הנק רוצה לזכות, ומאור נשמתק להצניק שעה אחת בשבוע סיוע לימודי ליבדי החמד, ואק תצמוד הזכות, וכאמאק הטוב יואיק ה' לננוק בדק טובים.
זכר צמנו קשר: 050-4150896

חכמי תימן

הרב מנחם ב"ר סאלם חצרוני (חאצרי)

נולד בכפרבאן בשנת תרי"ע. ממשפחת רבנים ומנהיגי העיר. גדל בין ברכי תלמידי חכמים. נסמך לרבנות על ידי הרב הראשי לתימן מארי יחיא יצחק הלוי.

בעדו, בדרכו לארץ הקודש, היה ממנהיגי העולים ודברם לפני שלטונות. בארץ הרביץ תורה, ועסק בגמילות חסדים. הוציא לאור את ספריו של זקנו הרב שוכר (יהודה) חאצרי "נפש יהודה" ו"ליקוטי אורות". מרבני הוד השרון, בה ייסד בית מדרש.

נפטר בהוד השרון בכ"ב כסלו תשנ"ז

התודה...

בשם כל התלמידים וההורים לגבי **יחיא שלום תחי** אשר מידי פעם שולחת מהונה וממונה דברים אשר משמחים את התלמידים וההורים

יהא רעוא שתשרה

הברכה...

במעונה מתוך נחת ושלוה, ותאריך ימים ושנים בבריאות איתנה ועהורא מעליא, ותנח כל חייה לתת ולחזור ולתת ממה שעתן לה אבינו שבמרומים, אכ"ר

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

אמא יקרה!

אם הנך מעוניינת להכיר מקרוב את גני ותלמוד תורה עטרת חיים אשר את קוראת עליו מידי שבת בשבתו את מוזמנת ל-

ערב אמהות

מיוחד, חוויתי ומהנה, עם אמהות הת"ת בנושא

השמחה

שיתקיים אי"ה בל"ג

ביום רביעי ט"ו אדר א'

תכנית הערב!

☒ תערוכה ממעשי ידי האמהות וילדיהם

ופרסים ל-3 המוצגים היפים ביותר

☒ ארוחת ערב חלבית

☒ מופע אומנותי ע"י צוות 'נפלאותיו'

שמחה אמיתית ברוח יהודית

☒ הרבנית רצאבי תליט"א

☒ הרבנית שלמה תליט"א

☒ שי לכל משתתפת

יש להירשם מראש אצל רבות הגנים

בטל: 050-4161348

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש הסהר"ץ ורבוה"ק זצוק"ל לבני תורה ק"ק תימן - אלעד רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
 בנשיאות ובהכוונת סרן הגאון **רב יצחק רצאבי** שליט"א בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהרה וצרופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר הרישום לגני ילדים ולתלמוד תורה **הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה**

לשנה"ל תשע"ז הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 4-5

ולכיתות התלמוד תורה

לירישום: יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר בטל: 03-9097022

יש להצטייד בצילום ת.ז. של שני ההורים + סכפ

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת קבלה

ניתן להקדיש את העלון להצלחת, לרפואת, לעילוי נשמת שם אחד- לשבוע 50 ש. לארבע שבועות 150 ש. לשנה- הוראת קבע של 50 ש למשך שנה. לפרטים במזכירות הת"ת: 03-9097022